

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 5.

Vydána dne 29. dubna 1958

Cena 50 haléřů

OBSAH:

(15.—17.) 15. Zákon o změně předpisů o osvojení. — 16. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže. — 17. Vyhláška o úplném znění zákona č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže.

15

Zákon

ze dne 17. dubna 1958

o změně předpisů o osvojení.

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 265/1949 Sb., o právu rodinném, se mění a doplňuje takto:

1. K § 63 se připojuje další odstavec tohoto znění:

„(2) Výrokem soudu, že osvojitel bude zapsán v matrice místo rodičů osvojence, vznikne mezi osvojencem a osvojitelem i jeho příbuznými příbuzenský poměr.“

2. § 66 zní:

„(1) Osvojení vznikne soudním výrokem na žádost osvojitele.“

(2) K žádosti osvojitele může soud, maje na zřeteli zájem osvojovaného dítěte, vyslovit, že osvojitel bude zapsán v matrice jako otec nebo matka osvojence místo rodičů.

(3) K osvojení, jakož i k výroku podle odstavce 2 je třeba přivolení zákonného zástup-

ce osvojovaného dítěte; je-li toto dítě s to posoudit dosah osvojení i uvedeného výroku, je třeba také jeho souhlasu. Pokud jsou zákonnými zástupci osvojovaného dítěte jeho rodiče, není třeba jejich přivolení,

a) jestliže je dítě po dobu nejméně jednoho roku v ústavní péči a rodiče o ně neprojeví po tu dobu žádný zájem, nebo

b) jestliže rodiče neprojeví o dítě žádný zájem po dobu nejméně dvou let, nebo

c) jestliže rodiče dali přivolení k osvojení předem bez vztahu k určitým osvojitelům; přivolení předem je možno dát jen ústně do protokolu před soudcem nebo před orgánem pověřeným péčí o mládež.

V těchto případech je třeba přivolení opatrovníka, který byl osvojovanému dítěti ustanoven v řízení o osvojení.“

3. § 68 zní:

„(1) Osvojením zaniká rodičovská moc rodičů osvojencových, a je-li osvojenec poručenecm, zaniká poručenství.“

(2) Vyživovací povinnost vůči osvojenci v jeho dosavadní rodině trvá nadále jen pokud, pokud jiné osoby výživou povinné nejsou s to své vyživovací povinnosti dostát; vyživovací povinnost osvojence vůči dosavadní rodině zaniká.

(3) Rodiče osvojenice nemají nárok s osvojenecem se stýkat.

(4) Je-li osvojitelem manžel (druh) jednoho z rodičů osvojecových, nedotýká se osvojení vztahů mezi osvojenecem a tímto rodičem i jeho příbuznými.“

4. Za § 69 se vkládá § 69a tohoto znění:

„Dojde-li k výroku soudu, že osvojitel bude zapsán v matrice místo rodičů osvojenice, zaniká i vyživovací povinnost vůči osvojenici v jeho dosavadní rodině (§ 68 odst. 2). Ustanovení § 67 odst. 2 a § 69 tu neplatí. Takto provedené osvojení nebrání, aby osvojenec mohl být opět osvojen.“

Čl. II

Zákon č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád), se mění a doplňuje takto:

§ 265 zní:

„(1) Před rozhodnutím o osvojení vyslechne soud — podle možnosti osobně — osvojitele a jeho manžela, je-li třeba jeho souhlasu, rodiče osvojovaného dítěte, opatrovníka, který mu byl ustanoven v řízení o osvojení, popřípadě jeho poručníka, dále orgán pověřený péčí o mládež a osvojované dítě, je-li schopno posoudit dosah osvojení. Soud rodiče nevyslechne, jestliže jsou zbavení rodičovské moci nebo jsou zcela zbavení svéprávnosti, jakož i tehdy, není-li třeba jejich přivolení k osvojení, ač jsou zákonnými zástupci dítěte.

(2) Osoby, které podle odstavce 1 není třeba slyšet, nejsou účastníky řízení o osvojení.“

Čl. III

Výrok o tom, že osvojitel bude zapsán v matrice místo rodičů osvojenice, může soud učinit dodatečně dokud osvojenec nedosáhl zletilosti, a to i v případech, kde rozhodl o osvojení před účinností tohoto zákona. Nebyl-li v řízení o osvojení osvojenec slyšen, není k tomuto výroku zapotřebí jeho souhlasu.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti za jeden měsíc po vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti, vnitra, zdravotnictví a školství a kultury.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Škoda v. r.

Barák v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Kahuda v. r.

16

Zákon

ze dne 17. dubna 1958,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže.

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže, se mění a doplňuje takto:

1. § 3 bod 1 zní:

„1. podle zásad stanovených ministerstvem zdravotnictví organisuje a provádí zdravotnickou přípravu obyvatelstva, organisuje z absolventů této přípravy zdravotnické útvary a ukládá jim úkoly, pomáhá orgánům státní zdravotní správy v oboru preventivní a léčebné péče, v oboru hygienické a protiepidemické péče, ve zdravotnické osvětě, ve zdravotnické pomoci obyvatelstvu při živelných pohromách a hromadných neštěstích a

při zdravotnickém zabezpečení obrany státu, vydává publikace a časopisy a plní další zdravotní a sociální úkoly, které mu svěřuje stát;“.

2. § 5 zní:

„Všechny úřady (orgány), podniky, zařízení a organizace jsou povinny napomáhat Československému červenému kříži při plnění jeho úkolů.“

3. § 6 odst. 2 písm. b) zní:

„b) zdravotnická služba ozbrojených sil a jiných ozbrojených sborů;“.

4. § 6 odst. 2 písm. d) zní:

„d) jiné orgány a osoby s výslovným souhlasem Československého červeného kříže pro sanitní dopravní prostředky a pro zařízení určená výhradně k ošetřování raněných a nemocných“.

5. Za § 6 se vkládá § 6a), který zní:

„Předpisy potřebné k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány.“

Čl. II

Ministr zdravotnictví se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Plojhar v. r.

17

Vyhláška ministra zdravotnictví

ze dne 29. dubna 1958,

o úplném znění zákona č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže.

Podle čl. II zákona č. 16/1958 Sb. vyhláší v příloze úplné znění zákona č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Ministr:

Plojhar v. r.

Příloha vyhlášky č. 17/1958 Sb.

Zákon

ze dne 30. října 1952 č. 60 Sb.,

o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže, ve znění vyplývajícím z pozdějších předpisů.

Národní shromáždění Republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Československý červený kříž získává a vychovává pracující lid k účasti na plnění zdravotních úkolů a k mezinárodní solidaritě pracujících v duchu socialistického humanismu, bojuje proti nebezpečí válek a přispívá tak k upevnění světového míru.

§ 2

Československý červený kříž je jedinou státem uznanou organizací Červeného kříže na území Československé republiky; je dobrovolnou organizací podle zákona ze dne 12. června 1951 č. 68 Sb., o dobrovolných organizacích a shromážděních, a řídí se ve své činnosti vlastním organizačním řádem.

§ 3

Československý červený kříž plní zejména tyto úkoly:

1. podle zásad stanovených ministerstvem zdravotnictví organisuje a provádí zdravotnickou přípravu obyvatelstva, organisuje z absolventů této přípravy zdravotnické útvary a ukládá jim úkoly, pomáhá orgánům státní zdravotní správy v oboru preventivní a léčebné péče, v oboru hygienické a protiepidemické péče, ve zdravotnické osvětě, ve zdravotnické pomoci obyvatelstvu při živelních pohromách a hromadných neštěstích a při zdravotnickém zabezpečení obrany státu, vydává publikace a časopisy a plní další zdravotní a sociální úkoly, které mu svěřuje stát;
2. působí jako výlučně uznaná národní pomocná organizace vojenské zdravotnické služby podle ženevských úmluv ze dne 12. srpna 1949, o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli, o zlepšení osudu raněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři, o zacházení s válečnými zajatci a o ochraně civilních osob za války.

§ 4

(1) Prostředky k plnění svých úkolů získává Československý červený kříž z členských příspěvků, z výnosů vlastních akcí, z darů a dědictví; stát poskytuje Československému červenému kříži na jeho činnost každoroční příspěvek.

(2) Osvobození Československého červeného kříže od daní, poplatků a dávek včetně cla upravují zvláštní předpisy.

§ 5

Všechny úřady (orgány), podniky, zařízení a organizace jsou povinny napomáhat Československému červenému kříži při plnění jeho úkolů.

§ 6

(1) Užívání znaku a odznaku Červeného kříže (červeného kříže v bílém poli), jakož i názvu „Červený kříž“ se v době míru i v době ozbrojeného konfliktu řídí ustanoveními ženevských úmluv ze dne 12. srpna 1949. Totéž platí o užívání ostatních znaků a názvů chráněných uvedenými úmluvami.

(2) V době míru smějí v rámci těchto úmluv užívat znaku, odznaku a názvu Červeného kříže pouze:

- a) Československý červený kříž a jeho organizační složky v mezích svého organizačního řádu,
- b) zdravotnická služba ozbrojených sil a jiných ozbrojených sborů,
- c) mezinárodní organizace Červeného kříže a její personál, pokud vykonávají svou činnost na území Československé republiky s povolením vlády,
- d) jiné orgány a osoby s výslovným souhlasem Československého červeného kříže pro sanitní dopravní prostředky a pro zařízení určená výhradně k ošetřování raněných a nemocných.

§ 6a

Předpisy potřebné k provedení tohoto zákona vydá ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány.

§ 7

Zrušuje se zákon č. 479/1929 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení;*) provede jej ministr zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

*) Změny provedené zákonem č. 16/1958 Sb. nabývají účinnosti dnem 29. dubna 1958.